

քարացած ալիքներու պէս , ծովաժայռերուն կողն ի գար ուն վիճերը , կապոյտ երկնքին անհուսութիւնը , լոյսին սաստիկ փայլը , անդունդներուն խորութիւնը զինքը կը վրջովէին . եւ թաղծութիւնը մը զինքը կը պատէի ի տես անապատին , որ իր գետիններուն յեղաշընութիւններովք՝ կործանեած ամիթթաներու պալատներ կը ձևացնէ : Տաք հովը , ծծումքի հոսին հետ , զը բերել կարծես արտանչումը ծանր ջորերուն տակ ափունքէն ցած թաղուած անիծեալ քաղաքներուն : Անմահ բարկութեան մը այդ շահները զինքը կը սարսափեցնէն , եւ կը մը ապար երկու արմուկը խաղխամքին վրայ , աչքերը սենեած եւ քունքերը ձեռքերուն մէջ , Մէկը դպու իրեն : Ետին դարձաւ : Հերովդիան եր :

(Շարունակելի)

Կ Ի Ւ Ս Թ Ա Վ Ա Ֆ Վ Լ Ո Պ Հ Ի Բ

* * *

Օրերը կը հոսին մութ անհունն ի գար .

Իրերը կը գառան անվախնանարար .

Ու ափեզերին մէջ որ կը յօրանջէ ,
Կեանքն ու Մահն յափսեան կը պատնեն իրար :Երգ մըն է տարտըղնած որ յանկերգ չունի .
Մէծ տոկիս տուն առանց ծածքի ու սիւնի .
Եւ էսութիւն համակ՝ շարժումն յոցնած
Աչք մըն է մըշտաբաց՝ միշտ կարօս քունի :

Ունանին ծոցին մէջ Փոշին կը պարէ .

Ողի մը խելազար՝ Պարը կը պարէ .

Ու հետ ի հետ Պարին մէջն , յափտեան ,
կը սուլէ Զանձրոյթին հովը կապարէ :

Տ Ե Ր Վ Ա Շ

Հ Ա Յ Ա Ի Խ Զ Ի Բ Ի Բ

—

Բ.

Հայը ուրեմն , այս կամ այն պատճառով , իր իզերը ունի Բայց ասկից պէտք չէ հետեւցնել թէ Հայերը ամրողութեամբ Զափառուներ են , Քիսական խոշոր սիսալ մը ըրած Կ'ըլլամք , պլին-

զելով թէ ամրող հայութիւնը Զախտաւոր է : Հոս պէտք է զնել որոշ սահման մը Զախտաւորներուն , որոնք հիւանդներ են , ու զզայններուն մէջ որոնք միմիայն իրենց մանաւոր նկարագիրը ունին , առանց ներկայացներու այն պականները , որոնք նշաններն են ջղային տկարութեան :

Կան անշուշտ , եւ բաւական մեծ թուով , մեր մէջ , ինչպէս ուղիղ ազգերու մէջ , հիւանդներ ալ , կատարեալ Զախտաւորներ ալ : Բայց հոս անոնց վրայ չպիտի խօսիմ . չպիտի ըսկեմ թէ անմանք ի՞նչ տարտամ ցաւերով կը տանջուին , թէ անոնց հոգին ի՞նչ մութ մթնալորաններու տակ կը չնէք , թէ որո՞նք են անոնց բանականութեան անմանափակ շղանակները : Անոնց հոգեբանութիւնը բժիշկը միայն պէտք է ուսումնասիրէ : Տիժեկը միայն ճանչնալու է Զախտաւորին ցաղարձակութիւնը , վիճանլու է անոնց մտածննանքներուն , մոտասանջութիւններուն խորունկութիւնը : Շատ գէշ , յոտի ու վտանգաւոր գործ մը ըստ կ'ըլլամ հիւանդ հովներու ամսաբանութիւնը պարզելով , լիմիտաւորներու տառանջները հրազդարկելով . Եթե գնահատեր երեք այն բժիշկները որոնք ժողովրդային թերթերու , զրական հանդէսներու մէջ Զախտաւորները կը նշանակացնեն իրենց մանրանմանութիւններով :

Զախտաւորները , հիւանդութեան առջի օներուն , բժիշկներէն գդուն , բժկական գրքերու մէջ կը փնտոնն իրենց ցաւերուն պատճանները , անյագ կարդացողներ են բժկական յօրուածներու : Վնասը մնձ չպիտի ըլլար եթէ կարգալով գոհանապինի : Բայց անոնց յոցնած միաբար , տկար երեւակայութիւնը անմիջապէս կ'իւրացնեն կարգացողութիւնը կամ իմացուած նշանները :

Ի՞նչ է ասկամ Զախտաւոր , այս հիւանդութիւնը որ կը ճարակի ամէն երկրի մէջ , ամէն քաղաքակթեալ ազգերու մէջ , ի՞նչ են ջախտաւորութիւնը : « Ախտաբանական պարմաններ , կ'ըսէ Աքսանվէտ , առանց ջերմի , որոնց մէջ միմիայն մտաւորական , զգայնական ու յուզուանական փոփոխութիւններ կը նշմարուին . ախտաբանական պարմաններ որոնք սա կրկնին հանգամանքները կը ներկայացնեն , այսինքն առանց դնահատելի որ եւ է ներքին հիւանդութեան կը կազմակերպուին , ու իրենց ետեւէն ներքին գործարաններուն վրայ որ եւ է հետաքայլ չնեն ձգեր : » Ռորի մը , Պողէն , կ'ըսէ թէ « Ամենքն ալ միմիայն ջղային պաշտօններու խանգարման արդիւնք են , եւ որ եւ է ներքին ու մարդակազ-